

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVÉPÁRT KÖZLÖNYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek:

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.

Egész évre . . . 10 ft.
Félévre . . . 5 " "
Negyedévre . . . 2 " 50 kr.
Egy hónapra . . . 1 " "

Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban, **Kutasi Irtre nyomdájában**, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseiben, vidéken a postahivataloknál.

Hirdetési díj:

öt hasábos petitor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelenő hirdeményeknél leengedés történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyitlertér költségek minden sora 20 kr. A hirdetéseknek valamint a nyitlertér költségeknek egyedül a kiadó iródnál vétetnek fel. Az előfizetési s hirdetési pénsek a kiadóhivatalba, a lap szerkesztéséhez tartozó költségeknek a szerkesztés iródnál vétetnek fel.

csz. legelőtűz, Fried-ház 19. sz. j. alatt

B. Eötvös József.

Márványszobor helyére,
Ha fennmarad nevem,
Eszméim győzedelme
Legyen emlékjellem.

Igy zengett a költő évtizedekkel ezelőtt, ama lázas korszakban, midőn az új eszmék forrongva igyekeztek utat törni a régi hagyományok korhatat falain át. Ama korszakban, midőn lelkes ajkak dalban és a szószéken, a toll hatalmával s az ékesszólás varázs erejével hirdették az új hajnalt, mely tespedéséből felkeltőtt egy régi dicsősége romjain búsongó nemzetet.

A férfi, ki ama szavakat írta, a legemesebb bajnokok egyike, ki Kossuth, Deák Ferencz, Batthyányi Lajos oldalán a szabadság, a hazaszeretet és közművelődés zászlóját lobogtatta, immár csaknem egy évtizede, hogy az ercsi csöndes sírboltban pihen; de neve fennmaradt örök időkre s teljesült óhajta: eszméinek győzedelme lett legdicsőbb emlékjele.

De a nemzet más módon is ki akarta fejezni hálóját s a szellemi emlékek mellett, melyet a halhatatlannak művei állítottak, állított a nemzet egy másik emlékjelt is: egy ércszobrot az ország fővárosában, művészek alkotta emléket, mely hirdesse az utódoknak nem anynyira az elhunyt jeles dicsőségét, mint inkább a nemzet kegyeletét nagy fia iránt.

Két nap óta ott áll a pesti Dunaparton a szobor, melynek talapzatára lerakták koszorúikat képviselőház és tudományos akadémia, hatóságok és testületek. A lélekemelő ünnepélyen, melynek Budapest vasárnap a szobor leleplezésekor tanuja volt, nem lehtettünk mindnyájan jelen; de minden igaz magyar szívében visszahangzott az e haza határain belül s a határokon is, mindenütt, hol a nagy eszmék harczoait, a nemesszívű költőt, a bölcs államférfit, a lelkessült szónokot, az ideális politikust becsülni tudják.

Megnyugtató, vigasztaló, hogy e szobor előtt elémult minden politikai torzalkodás és a régi ellentétek ajka csak a dicsőült magasztalására nyílik meg. Minden politikai párt egyformán adozik a nagy elhunyt emlékének a tisztelttel, melyet ritka ember érdemelt meg oly mértékben, mint az a férfi, ki míg köztünk jár, a legmelegebb szívvel egyesítette a legfényesebb elmével s az élet minden csodáit után is megőrizte eszményi gondolkodásának őrdját.

Ez eszményi gondolkodásmód jellemezte őt mint politikust is. A keserű tapasztalások nem fásították el őt, sem a mély tudomány nem vonta el figyel-

mét a gyakorlati élettől. Az átalakulás nagy munkájában, mely a hajdani kiváltságos rendek szikkörű Magyarországból egy új, a jogegyenlőség és szabadság elveire fektetett Magyarországot teremtett, óriási része volt neki. Ő küzdött legtüzezebben a negyvenes évek alatt az elavult intézmények s a megyei és dikasztériális rendszer visszaélései ellen. Ő hangoztatta először Magyarországon a parlamenti kormányformát, melyet aztán Kossuth elfogadott s 1848-ban diadalmasan keresztült is vitt, mint a hogy később 67-ben Deák keresztült vitte az Ausztriával való kiegyezkedést, melynek első szellemi alkotója szintén Eötvös volt.

E két vezérférfi mögött népszerűsége mindig árnyékban maradt. Közvetlen hatása nem volt Eötvösnek a nagy tömegekre s hiányzott nála az akarat amaz ereje, mely nélkül nem lehet országokat és pártokat vezérelni. Hiányzott nála, mint költőnek, mint regényírónak ama gyújtó hatás is, melyet egy Petőfi, Jókai gyakorolnak az olvasók szívére és fantáziájára. Mint miniszter nem volt szerencsés minden alkotásában. De nemes törekvésekben töltött egész élete s a szellemi kincs, melyet műveiben hátra hagyott nemzetének, örök helyet biztosítanak neki a magyar nép pantheonában, nevét századok múlva is áldják s szobra előtt a ki elmegy, tisztelttel tekint föl reá, míg egyetlen magyar ember él ez országban.

A képviselőház jelenlegi ülészaka hir szerint június 8-án fog véget érni. Az elnapolást egy kir. leirat előzi meg. A jelen ülészakban valószínűleg a fog meg a kisbirtokosok földhitelintézetéről szót ótjvaslat is tárgyaltatik.

Panszláv tüntetések. Szakolczáról, máj. 25-ről írják: A szakolczai evang. egyház e napokban elhatározta, hogy a nyitrai esztergomi gyűlésen a kultúra nevében tiltakozni fog a magyar nyelvnek a népioklatban tanítására ellen. Példáját számos egyházból követve, bizonyosnak vehetjük, hogy az őszkor tartandó dunáninneni kerületi gyűlés botránnyal fog végződni. Tehát akad párja az oláh püspök karnak!

Az osztrák képviselő választások június végén és július elején fognak megtörténni. Csehországban, Galiciában és Morvaországban már az idő kiüzetett.

A magyar tudományos akadémia 39 ik közgyűlése.

(1879. május hó 25. én.)

A magyar tudományos akadémia vasárnap délelőtt tartotta harminckilencedik közgyűlését gr. Lónyay Menyhért elnöklete alatt. Már reggel 9 óra után kezdett az aka-

démia diszterme a legválogatottabb és legdicsesebb közönséggel megténni. A közönség jó részét tették ki a hölgyek, kik egy a terem földszintjén, mint karzatán szép számmal voltak képviselve. Pontban 10 órakor nyitlak meg a diszterem ajtójának szárnyai és belépett gr. Lónyay Menyhért akadémiai elnök, követe az akadémia rendes és levelező tagjai, nemkülönb a magyar miniszterium és a fővárosi hatóság képviselői által. A miniszterium tagjai közül ott voltak Tisza miniszterelnök, továbbá b. Kemény G., Trefort, Szende b. Wenckheim, Pauler és b. Bedekovics miniszterek, a fővárosi hatóságot láthó polgármester, Kammernayer K. polgármester, Gerléczy és Kada alpolgármesterek képviselték; a tud. egyetem részéről Lenhossék egyetemi rektor, dr. Rupp orvoskari dekan, a műegyetem részéről pedig dr. Wartha Vince stb. voltak jelen. Pár perczel később lépett be gróf Andrássy Gyula külügyminiszter honvéd tábornoki egyenruhában, kit a közönség beléptekor lelkesen megjelézett. Valóban meglepő látványt nyújtott anyyi jeles és kitünő férfú együtt és valamennyit díszöltözékekben rendezvekelkeléni.

Gróf Lónyay Menyhért akadémiai elnök megnyitó beszédének tárgyát b. Eötvös József képezte. Elmondotta, hogy 1839-ben ismerkedett meg vele, ki már akkor a leglelkesebb ifjak közé tartozott, későbbi életének irányra már sokszor észlelhető volt. A minyennek tanulta ekkor ismerni Eötvös J.-et, olyanakk bizonyult később. Lelekes beszédei, melyeket az ifjuság körében tartott, még most is élénk emlékekben élnek. Egyáltalában Eötvös egész fiatalága „akkori tettei és törekvései” a későbbi embert, író, költőt és lángoló hazafit láttatták előre. Ő mondá azt egykor, hogy: „Jó emléket emelünk nagyjainknak, mert jó láttani azt, hogy nem feledjük őket és tetteiket.” Negyven év múlt el azóta; és negyven év múlva épen ő az első, kinek — érdemei méltánylásul — a nemzet ércszobrot emel.

Ezen elnöki megnyitó beszéd után Fraknói Vilmos akadémiai főtitkár terjesztette elő jelentését az akadémianak a lefolyt évi működéséről, az adaitét jutalmakról és az új választásokról, mely utóbbiak már közölve lévén, az akadémia működéséről felelték ki, hogy a lefolyt évben 26 osztályülés és 10 összes ülés vagyis összesen 36 ülése volt. A pénztári részről felelték ki, hogy az akadémia jelenlegi vagyona tesz 1.935.140 forint 23 krajczárt.

Végül Gyulai Pó olvasta fel emlékbeszédét b. Kemény Zsigmond fölött.

Az Eötvös-ünnepély.

A tudományos akadémia ünnepélyes közléseinek méltó záradékát képezte az Eötvös-szobor leleplezése. A szép reggeli idő kissé borús délelőtti változott, sőt rövid időre az eső is megerredt, de nem sokáig s az ünnepély a legimpozánsabb módon folyt le.

Az Eötvös-ter az ünnepély alkalmából gyönyörűen fel volt díszítve. A tért környező házak tetőiről, ablakablakból zászlók lengtek, az ablakokból szőnyegek hullottak alá. Maga a tért árbozokon lengő zászlókkal volt körülvéve s mindenütt, bármerre tekintett a szem, a közönség megmérhellen sokasága, az utcákon, téreken, a házak ablakaiban. A koszorúkat még 11 óra előtt helyezték el az egyes kilátódtégek a szobor talapzatára. Mindjárt az emelvény előtt, mely a szoborral szemköz-

t volt felállítva, volt elhelyezve a nemzeti kaszínó babérszobrja; mellette jobbról egy gyönyörű életrajzokból fűzött koszorú, fehér szalagján a felirattal „báró Eötvös Józsefnek” — „Özvegye”, balfelől hasonló koszorú e felirattal „Gyermekei” viselte; tettek aztán le koszorúkat a szobor talapzatára: a miniszteriumok, a főrendház, a képviselőház, az akadémia, Pest-Pilis-Solt-Kiskunmegye („A falu jegyzője” írójának), Budapest főváros, továbbá a budapesti m. kir. tud. egyetem s számos egyet. s egyesek is sokan. Az ünnepélyen az akadémian volt kitünőségek mind megjelentek.

Az ünnepély gróf Lónyay Menyhért rövid, de kitünő megnyitó beszédével kezdődött, melynek bevezetővel éljenzés közt lehallott a lepel s Eötvös kitünően sikerült ércszobra látható lett. A zaj, melyet az általános meglepetés keltett, lecsillapulván, Szász Károly az emelvényre lépett s az ez alkalomra írt ódáját szavalta, melyet mai tárczánkban közlünk. Ezután a budai dalárda énekelte el a „Szózat”-ot és az Eötvös „Végrendelet” című költeményét, mint Beethoven hymnusz-dallamára.

A lélekemelő ünnepély ezzel befejeztett s a közönség a szobor alkotóját éljenzve oszlott szét.

Az állami főfelügyelet a protestáns iskolákban.

(Vége.)

VII.

A tanári képzésről illetőleg: az állam legelőbb érdeke, biztosítottot nyerni az iránt, hogy a felekezeti közép és felső iskolákban is kellőleg képzett és képessített tanárok vezetik azon ifjuság képzését, melyből egyfelől az állam polgárainak egy tetemes része kerül ki s mely másfelől — a különböző felekezeti s állami iskolák sokszoros érintkezése folytán — állami jelesen a felsőbb (egyetemi) iskolák hallgatószágnak egy nagy részét teszi s teend.

A felekezetenél eddigelő a tanárképzés és tanárképzés módja intézményeinek szervezése s megállapítása nem lévén: ha a jelenleg már lételeg alkalmazásban levő tanárok képessítéséről eltekintünk is, jövőre követelnünk kell vagy azt: hogy a felekezetek rendsz. tanárképzéséről gondoskodjanak és a tanárképzés szabályait az állam követelményeinek is megfelelőleg állapítsák meg, mely esetben tanárképző intézetek is tanárképző szigorlatok és eljárások egyeb felső iskolákhoz hasonlóan lesznek a főfelügyeleti eljárás alá vonandók;

vagy azt: (s addig, míg amaz megtörténik, mindenesetre ezt) hogy jövőre rendes tanárai a felekezeti középiskolákban csak (az állami tanárvizsgáló bizottságok előtt) megvizsgálás és okleveles tanárok, akadémiai tanfolyamokon pedig csak tudori oklevéllel bíró egyének alkalmazhatassanak.

VIII.

A tankönyvek irányában gyakorlandó főfelügyeletre nézve, az 1876. XXVIII. t. c. -ben a népiszkolai tankönyvekhez hasonló intézkedések alapítottak meg.

Kimondandó jelesen, hogy: joga van a vallás- és közoktatásügyi miniszternek a felekezeti közép és felső iskolákban, használt tan- és vezérkönyveket (legyenek azok kéziratban vagy nyomtatásban — a hittanokat mindazáltal kivéve —) a felekezeti főhatóságok útján bekövetelt s azokat oly szempontból: nem foglalnak-e magokban állam-, alkotmány- vagy

törvényellenes tanokat, megbíráthatni; ha ilyeneket foglalnak magokban, azok használatát eltiltani, szükség esetén az állami hatóság illető közgei által azok összes példányait elköszintani; súlyosab esetben azok szerzői és használati ellen a törvény rendes útján a büntényítő vizsgálatot megindítani.

IX.

Ha valamely felekezeti közép- vagy felső iskola tanárai általában állam-, alkotmány- és törvényellenes szellemben működnek s ez ellenük az illető felekezeti főhatóság útján orvoslás nem szereshető, joga és kötelessége a vallás és közoktatásügyi miniszternek, saját rendes vagy kiküldött közgei által, az illetékes törvényes s kir. ügyesség közbejöttével megjelézni vizsgálat után, azon iskolától a vétekeket bizonylat tanárok eltávolítását követelni a felekezeti főhatódtól, sőt ha a baj egyes tanárok eltávolítása által nem orvosolható, magának az iskolának egy időre vagy végleges bezáratásá iránt ő felségéhez előterjesztést tenni.

X.

Az egyidőre bezáratni rendelt iskola vagyoni és alapítványai az illető felekezeti hatóság kezelése alatt maradnak s a jövedelmek is tökéltetnek, míg az iskola újra megnyitása ő felségéhez teendő előterjesztésre megengedtetik.

XI.

Véglegesen bezáratni rendelt iskola vagyoni és alapítványairól, a menüiben az alapítók vagy jogutódok azokról az iskola megszűnése esetére nem rendelkeznek, az illető felekezeti hatóság meghallgatása mellett a vallás- és közoktatásügyi miniszter előterjesztésére és az 1799. XXVI. t. c. szem előtt tartásával, ugyanazon felekezet közoktatási czéljaira, ő felsége rendelkezik.

XII.

Ha az iskolai alapítványokról szóló (III. d) alatt említett) évenkénti kimutatásokból az ünnéki ki, hogy valamely alapítvány hanyag vagy hibás kezelés, vagy a felekezeti felügyelet hiányos volta miatt, csouklást szenved vagy veszélyben forog, joga és kötelessége a vallás- és közoktatásügyi miniszternek az iránt az illetékes felekezeti főhatóságtól felvilágosítást nyilatkoztatni kívánni be, s a baj elhárítására önkormányzatilag tett intézkedésekről jelentést tétetni magának; szükség eseténben az ügyiratokat és számadásokat kekövetelni s ha a bajon a felekezeti főhatóság útján segíteni nem lehet, az ügy állásáról ő felségéhez előterjesztést és az orvoslás módja iránt javaslatot tenni.

A csehek és magyarok.

Érdekes nyilatkozatot közöl a P. Lloyd. Rieger a cseh nemzeti párt vezére a P. L. levelezője előtt azt fejtette, hogy a csehek miért nem mennek be a reichsratba, s így szólt: „Midőn legutóbb gr. Andrássyval egy ügyben beszélgettem, a külügyminiszter így nyilatkozott: „Nem értem vonakodását a birodalmi tanácsba való belépéstől.” En így felelt nekí: „Ha ezt egy osztrák nem érti, azt értem, hogy azokban ön, magyar létere nem érti ezt, azt meg én nem értem.” Egyébiránt tisztítottam Andrássy grófot, hogy mi nem akartunk bussz-politikát üzni, sőt ellenkezőleg nagy szult feltettünk az ő támogatására. Egyáltalán nem értem, miért vitatják annyira, hogy kiegyezésünk éle a magyarok ellen fordul. Nem mondom, hogy nem tesznek nekünk naponként ily ajánlatokat; de mi legkevesébb sem vagyunk hajlandók a magyarokkal harczba elegedni. Természetesen azt sem értjük, hogy

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája

ODA.

B. Eötvös József szobra leleplezésére
1879. május hó 25-én.

Im szobra áll — s ország világnak,
Mi volt nekünk ő, hirdeti:
Márványt nem kéré bár magának,
Szívünk önkényt hozá neki.
Nem néki volt szüksége arra,
A nélkül is halhatlan ő:
Szíve porából az avarra
Hív árnyat ejtő palma nő!

Nem néki, nekünk emelkedék
Örökre intó jel gyanánt:
Hogy megtartsuk „végredelet”-jét,
S beteljesítsük, mit kívánt.
Ha ajka majd végsőt lehelle,
A meddig fennmarad neve,
Ne hó, eszméi győzedelme
Legyen — mondá emlékjele!

Ó szép s dicső a férfi sorsa,
Kiválva milliók közül,
Ha küzdve, bátran tör magásra
S örök eszmékért lelkesül.
Ha esze lángját, szíve véret
Egy magas célnak szentel,
És nem kíván más tette-béret,
Mint — hogy egy lépést tett felé!

Mert a tudat, hogy számot tettünk
Nagy könyvedben történelem,
S mit elvetett szavunk vagy tettünk,
A mag nem volt gyümölcstelen,
Hogy ránk egy ország szeme nézett,
Kéblünkben millió kebel
Verése élt: oh ez az érzet,
Ez öntudat, oh mint emel!

Boldog kinek küzdelmes pálya,
Mit végzete elébe írt;

Nem keresi, de megtalálja
Utján az örökéltu hirt.
Oh boldog, uszja bár alászáll,
Nem mindenestül halni meg,
S az égnek asztalánál
Élvezni tüvét tetteinek!

Gyönyörű muló, szerencse csécsap,
De a hirnév — oh ne csekéld!
Mert nem a szük jelennek él csak,
Ki a nem muló hírek élt.
Lezajlott árján anyi vernek,
Óltó után jó és mególtó,
Mint árny után az árny vonul,
De él a hős, a bölcs, a költő
A hirnévben halhatlanul!

Nem mindenestől halt meg ő sem,
Elfőde bár az ercsi sír.
De zárja nem zár oly erősen,
Hogy ne pattantsa fel a hirt,
S itt nyílik in a legmagas út,
A dics felé, sziklak között:
Koszorúnk bővő agassuk
— Ez a szobor lesz a küszöb!

Nem halt meg ő; eszméi élnek,
A mért küzdött, kiviva van;
És anyi átvirasztott ének
Munkája nem volt hasztalan.
Ki jelenünk egy szebb, de távol
Jövővel átal hidalá:
Főitjük, mit te keresél —
S eskü a szó, melylyel kiáltjuk:
Nem halt meg Eötvös, Eötvös él!

Mert népet lát itt, küzdve, forrva,
Sietni a nagy czél felé;
Az ár habár le-lesodortja,
Mely előbb vitte s emelé,
Hullámok torlanak körül —
De viv, mert tudja, hogy miért,
Népet, magára lelkesülve
A z ó dicső eszn. éi ért!

S fölészta szíve s esze lángját
Az igazság oltáránál,

Főm és elől vinni a fátylát,
Mely előtt oszlik a homály.
Dics csarnokot a tudományak,
A népek adni iskolát,
Szívnek hitet, az észnek szárnyat
S szemet, mely a titkokba lát!

És Kárpátoktól Adriáig
Népet, mely tenni, hatni gyors;
Munkával ön-urává válik;
Melyet nem ver le semmi sors.
Lezajlott árján anyi vernek,
Az egy hazán e g y n e m z e t e t,
A melynek kapcsa közös érdek,
S haza- és e m b e r - s z e r e t e t!

Népet, jogát mely védni tudja,
Békében egy, mint vér-csatán;
Párt nyerve — békejohobot nyujta
A szadacos vizsály után.
S hangoztatván a Moriamur t:
A trónhoz mint egy ember állt;
Mig Európa tapsolt s bántat
Hü népet s szeretett királyt!

Oh nézz le ránk, dicső egédből;
Lásd ezreink szobrod körül:
Dobbanjon porladó szived föl
S eszméd gyözelmen örülj!
Mi álmaid valóra váltjuk,
Főitjük, mit te keresél —
S eskü a szó, melylyel kiáltjuk:
Nem halt meg Eötvös, Eötvös él!

Szász Károly.

Egy csók.

Írta gr. Schwerin Josepha.
Fordította Györy József.
(Folytatás.)

„Tehát legyen, a mint ön akarja,” mondta Herbert és kirohant.
Ines hallá lépteit elhangzani s hevesen

dobogó szívére nyomta kezét. Helyesen cselekedett, bizonyára, tehát nyugodt lehet. Fel s alá kezdett járni szobájában — mely izgató jelenet volt is ez! — Ekkor löpatkok dobogás hallá az udvar közvetén; az ablakhoz sietett: Herbert épen nyeregbe vetette magát s kivágtatott a kapun. Egy szurást érzett szívében: Laurette után megy, gondolta magában, de azonnal elveté, — mint esztelen — e gondolatot. Viharfelhők emelkedtek a lát-határon: még ma bizonyosan zivatart lesz! Szébbe vetette magát. Hát ha más feleletet adott volna neki — vajjon mi lett volna akkor? Akkor — forróság futott végig rajta, arczát kezébe rejtette és egyszerre csak — igen, valóban — újjal nedvesek lettek. Gyorsan felszártotta szemét, de azok az ostoba könnyek újra és újra végig futottak arczán és többé nem is állott ellent azoknak, hanem zokogva és szenvedélyesen sirt. Kendőjét arczára nyomta és mormogó magában: „Valóban egészen ideges lettem, ez a találkozás Herberttel, az előbbi után, nagyon felizgató; jó lesz holnap elutaznunk, reám is, Laurette is.”

Megnézte az órát. Egy óra telte már el, mióta Herbert távozott — vajjon ő utána lovagolt? — Nem, nem, ez lehetetlen volt! Gyorsan fölemelkedett: „De hol van ez a gyermek, ma tovább marad ki, mint máskor!” Ekkor kinyitit csendesen az ajtó s Laurette dugta be fejét.

„Szabad bemenni, Ines néni?” kérdezte. „Már többször kopogtattam, de nem feleltél; most azonban meghallottam lépteidet és — és — beszélni akartam veled!” Hangja rendkívül felindultnak látszék, Ines fűrkészőleg nézett rá, arczán vérpirosság ömlyött el.

„Mit akarsz, gyermekem? Mi történt?” Laurette felelte e pillanatban az ide-gekedést, mely az utolsó időben köztök volt;

„Mit akarsz, gyermekem? Mi történt?” Laurette felelte e pillanatban az ide-gekedést, mely az utolsó időben köztök volt;

(Folyt. köv.)

miért akarunk bennünket a magyarok egytá-... Mit akar a szingizgatóság (a de-...)

Mit akar a szingizgatóság (a de-...)

Napi hírek.

A f. hó 29-én tartandó redkivüli bi-... Beszelgetés azzal végezte Rieger, hogy...

A f. hó 29-én tartandó redkivüli bi-... Beszelgetés azzal végezte Rieger, hogy...

Tutti-frutti.

Vajjon miért ellenzi a szélső baloldal a... Meg is kapta erre jutsimat.

A ref. egyháztanács f. hó 28-án d. n. 3 órakor gazdasági úlést tart, melyet ajn-... A deb. hely. hitv. egyháztanács gaz-...

Egy friss cütetű finánczáró szörnyű arisz-... Meg is kapta erre jutsimat.

Egy kis színeszőnő öntudatlan élce. - Csakugyan kiadód az utam! - ki-...

Amikor fogadni a nagyságos asszony. - Meg is van elégedve bizonyosságával...

Amériki recept elveszett esernyők meg-... Egy newyorki kereskedő „elvesztette”...

Ez az eljárás az általán oceaóon innen... Ez az eljárás az általán oceaóon innen...

Szegény Beaumarchais sem gondolta, hogy... Szegény Beaumarchais sem gondolta...

Kinevezés. Perczel Ákos, tszéki jegyző... Köszönetnyilvánítás. - Fájdalomtól...

Vettük az „Iskolai Émlékönyvet” című... Szegedi részvételnaptár. - Szegedi részvételnaptár...

A költöz-monostori gazdasági tanít-... Soldsóné válópore dolgában a buda-...

A bolgár fejedelem házassága. - Bat-... Kiadó lakosztály czeledtetésén a Fried...

Irodalom. - Tissot Viktortól a francziák leg-... Alólírott batorokodom épület és butor...

Alólírott batorokodom épület és butor... asztalos-műhelyemet

ASZTALOS UJ MUNKÁKAT... ugyszintén javításokat illő áron sőt rész-

Hertzka Vilmos asztalos mester. (148)6-6

Közgazdaság. - Az országos iparügyesület tegnap tartó... A vetések állása Hajdumegyében.

Arverési hirdetés. - A város tulajdonaihoz tartozó „Bá-... Boczkó Soma t. főjegyző.

Arverési hirdetmény. - Egy jó állapotban lévő gredecz, ócska...

Advertisement for Szedlak József, a tailor and clothing store in Debrecen. It includes details about clothing, prices, and contact information.

Advertisement for 'Gazdasági Gépjárművek' (Economic Vehicles) from Úmráth és Társaság in Pécs, listing various types of machinery.

Advertisement for 'Végképeni kiárlás' (Final Sale) by Veress László, featuring a gold and silver jewelry store with various items for sale.